FORDÍTÁS

MEGÁLLAPODÁS

az Európai Unió és Japán között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről

AZ EURÓPAI UNIÓ

és

JAPÁN,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Európai Unió tagállamai és Japán között a kölcsönös bűnügyi jogsegély terén hatékonyabb együttműködés jöjjön létre,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy ezen együttműködés hozzájáruljon a bűnözés elleni küzdelemhez,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE az igazságszolgáltatásnak, a jogállamiság és a demokrácia elveinek, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségének tiszteletben tartása iránti elkötelezettségüket,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Tárgy és cél

(1) A megkeresett állam a megkereső állam megkeresése alapján kölcsönös jogsegélyt nyújt (a továbbiakban: jogsegély) a nyomozásokkal, vádemelésekkel és egyéb büntetőeljárásokkal – a bírósági eljárásokat is beleértve – összefüggésben, e megállapodás rendelkezéseivel összhangban.

(2) E megállapodás nem vonatkozik a kiadatásra, a büntetőeljárások áthelyezésére és a 25. cikk szerinti vagyonelkobzástól eltérő büntetések végrehajtására.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E megállapodás alkalmazásában:

a) „Szerződő Felek": az Európai Unió és Japán;

b) „tagállam": az Európai Unió valamely tagállama;

c) „állam": valamely tagállam vagy Japán;

d) „tárgyak": iratok, nyilvántartások és más bizonyítékok;

e) „vagyontárgy": mindenfajta vagyontárgy, anyagi vagy nem anyagi, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális, továbbá mindazon jogi dokumentum vagy eszköz, amely bizonyítja az ilyen vagyontárgyakhoz fűződő jogcímet vagy érdekeltséget;

f) „elkövetési eszközök": bármilyen vagyontárgy, amelyet bűncselekmény elkövetéséhez bármely módon, részben vagy egészben használtak vagy használni szándékoztak;

g) „jövedelem": közvetlen vagy közvetett módon bűncselekmény elkövetéséből származó vagy annak útján szerzett vagyontárgy;

h) „befagyasztás vagy lefoglalás": a vagyontárgyak átruházásának, átváltásának, kezelésének vagy mozgásának ideiglenes megtiltása, illetve a vagyontárgyak feletti felügyelet vagy ellenőrzés ideiglenes átvétele egy bíróság vagy más illetékes hatóság által hozott végzés alapján; valamint

i) „vagyonelkobzás": bűncselekménnyel vagy bűncselekményekkel kapcsolatos eljárás eredményeképpen bíróság által hozott szankció vagy intézkedés, amely végleges tulajdonvesztést eredményez (adott esetben a jogvesztést is magában foglalja).

3. cikk

A jogsegély hatálya

A jogsegély az alábbiakat foglalja magában:

a) tanúvallomások felvétele;

b) videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás lehetővé tétele;

c) tárgyak megszerzése, többek között házkutatás és lefoglalás útján;

d) bankszámla-kimutatások, bankszámla-jelentések és bankszámlákkal kapcsolatos egyéb iratok megszerzése;

e) személyek, tárgyak vagy helyek megvizsgálása;

f) személyek, tárgyak vagy helyek hollétének felderítése vagy azonosítása;

g) a megkeresett állam jogalkotó, közigazgatási vagy igazságügyi hatóságainak, illetve helyi hatóságainak birtokában lévő tárgyak átadása;

h) iratok kézbesítése és személyek arról történő értesítése, hogy arra vonatkozó felszólítást kaptak, hogy jelenjenek meg a megkereső államban;

i) a fogva tartott személyek ideiglenes átadása vallomástétel céljából vagy egyéb bizonyítási célból;

j) a jövedelem vagy az elkövetési eszközök befagyasztásával vagy lefoglalásával, illetve elkobzásával kapcsolatos eljárások során való segítségnyújtás; valamint

k) minden olyan egyéb segítségnyújtás, amelyet a megkeresett állam joga lehetővé tesz, és amelyben az adott tagállam és Japán megállapodik.

4. cikk

A központi hatóságok kijelölése és feladatai

Valamennyi állam kijelöli a központi hatóságot, vagyis a jogsegély iránti megkeresések elküldéséért, átvételéért és megválaszolásáért, a megkeresések teljesítéséért, vagy a megkereséseknek azon hatóságokhoz történő továbbításáért felelős hatóságot, amely az adott állam joga szerint a megkeresések teljesítése tekintetében hatáskörrel rendelkezik. A központi hatóságok az e megállapodás I. mellékletében felsorolt hatóságok.

5. cikk

A központi hatóságok közötti kommunikáció

(1) Az e megállapodás hatálya alá tartozó, jogsegély iránti megkereséseket a megkereső állam központi hatósága a megkeresett állam központi hatóságának küldi meg.

(2) E megállapodás alkalmazásában a tagállamok és Japán központi hatóságai közvetlenül lépnek kapcsolatba egymással.

6. cikk

A megkeresések kezdeményezése tekintetében illetékes hatóságok

Az e megállapodás szerinti, jogsegély iránti megkeresések kezdeményezése tekintetében az államok jogszabályai alapján illetékes hatóságok e megállapodás II. mellékletében vannak feltüntetve.

7. cikk

Hitelesítés

Nincs szükség a valamely állam által e megállapodás alapján továbbított, az adott állam illetékes hatóságának vagy központi hatóságának aláírásával vagy pecsétjével ellátott iratok hitelesítésére.

8. cikk

Jogsegély iránti megkeresések

(1) A megkereső állam írásos megkeresést tesz.

(2) A megkereső állam sürgős esetben, a megkeresett állammal való kapcsolatfelvételt követően, a megkeresést bármely más megbízható kommunikációs eszköz, például fax vagy e-mail útján is megteheti. Ilyen esetben a megkereső állam közvetlenül ezt követően utólagosan megerősíti a megkeresést, amennyiben a megkeresett állam erre igényt tart.

(3) A megkeresésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a nyomozó, vádat emelő vagy egyéb eljárásokat – a bírósági eljárásokat is beleértve – folytató illetékes hatóság neve;

b) a nyomozás, vádemelés vagy egyéb eljárások – a bírósági eljárásokat is beleértve – tárgyával kapcsolatos tények;

c) a nyomozás, vádemelés vagy egyéb eljárások – a bírósági eljárásokat is beleértve – jellege és állása;

d) a megkereső állam vonatkozó jogszabályainak szövege vagy ismertetése, az alkalmazandó szankciókat is beleértve;

e) a kért jogsegély leírása; valamint

f) a kért jogsegély céljának leírása.

(4) A megkeresésnek – lehetőség szerint és a kért jogsegélyhez szükséges mértékben – a következőket is tartalmaznia kell:

a) azon személyek személyazonosságára és hollétére vonatkozó információk, akiktől tanúvallomást kívánnak venni, vagy akiknek keresett tárgyak vannak a birtokukban;

b) azon kérdések listája, amelyeket fel kívánnak tenni azon személynek, akitől tanúvallomást kívánnak venni;

c) az átkutatandó személyek vagy helyek, valamint a keresendő tárgyak pontos leírása;

d) annak leírása, hogy a megkereső állam miért gondolja úgy, hogy a kért bankszámla-kimutatások, bankszámla-jelentések vagy bankszámlákkal kapcsolatos egyéb iratok fontosak és szükségesek a bűncselekménnyel kapcsolatos nyomozás szempontjából, továbbá egyéb olyan információk leírása, amelyek elősegíthetik a megkeresés teljesítését;

e) a vizsgálandó személyekre, tárgyakra vagy helyekre vonatkozó információk;

f) azon személyekre, tárgyakra vagy helyekre vonatkozó információk, amelyeknek a hollétét meg kell állapítani, vagy amelyeket azonosítani kell;

g) azon személy személyazonosságára és hollétére vonatkozó információk, aki részére iratot kell kézbesíteni, illetve akit értesíteni kell arról, hogy felszólítást kapott, e személynek az eljárás során betöltött szerepe, valamint a kézbesítés módja;

h) azon juttatásokkal és költségtérítésekkel kapcsolatos információk, amelyekre a megkereső állam illetékes hatósága elé beidézett személy jogosult; valamint

i) a jövedelem vagy az elkövetési eszközök pontos leírása, azok holléte, valamint azok tulajdonosának személyazonossága.

(5) A megkeresésnek – szükség esetén – a következőket is tartalmaznia kell:

a) a megkeresés teljesítésének során esetlegesen követendő különleges módszer vagy eljárás leírása;

b) a megkeresés bizalmas minősítése okainak leírása; valamint

c) bármely egyéb olyan információ, amelyről a megkeresés teljesítésének elősegítése érdekében érdemes tájékoztatni a megkeresett államot.

(6) Amennyiben a megkeresett állam úgy ítéli meg, hogy a jogsegély iránti megkeresésben szereplő információk nem felelnek meg a megkeresés teljesítése tekintetében e megállapodás által előírt követelményeknek, a megkeresett állam további információkat kérhet.

9. cikk

Nyelv

A megkereséshez és az ahhoz mellékelt iratokhoz csatolni kell azoknak a megkeresett állam valamely hivatalos nyelvére, illetve – valamennyi esetben vagy sürgős esetekben – az e megállapodás III. mellékletében meghatározott valamely nyelvre történő fordítását.

10. cikk

A megkeresések teljesítése

(1) A megkeresett állam haladéktalanul teljesíti a megkereséseket, e megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban. A megkeresett állam illetékes hatóságai a hatáskörükön belül minden lehetséges intézkedést megtesznek a megkeresések teljesítésének biztosítására.

(2) A megkereséseket a megkeresett állam jogszabályaival összhangban lévő intézkedések alkalmazásával kell teljesíteni. A megkeresésben ismertetett, a 8. cikk (4) bekezdésének g) pontjában és (5) bekezdésének a) pontjában említett különleges módszert vagy eljárást kell követni, amennyiben az nem ütközik a megkeresett állam jogszabályaiba, és a gyakorlatban végrehajtható. Amennyiben a megkeresésnek az abban ismertetett módszerrel vagy eljárással történő teljesítése a megkeresett állam számára gyakorlati problémát vet fel, a megkeresett állam konzultációt folytat a megkereső állammal a gyakorlati probléma megoldása céljából.

(3) Amennyiben a megkeresés teljesítése várhatóan érint egy, a megkeresett államban már folyamatban lévő nyomozást, vádemelést vagy egyéb eljárást – a bírósági eljárásokat is beleértve –, a megkeresett állam elhalaszthatja a teljesítést. A megkeresett állam tájékoztatja a megkereső államot a halasztás okairól, és egyeztet a további eljárásokról. A megkeresett állam dönthet úgy, hogy a teljesítés elhalasztása helyett azt a – megkereső állammal folytatott konzultációt követően – szükségesnek ítélt feltételektől teszi függővé. Ha a megkereső állam elfogadja e feltételeket, akkor azokkal összhangban kell eljárnia.

(4) A megkeresett állam minden tőle telhetőt megtesz a megkeresés tényének és tartalmának, a megkeresés teljesítése eredményének, továbbá a megkeresés teljesítésével kapcsolatos egyéb lényeges információknak a bizalmas kezelése érdekében, amennyiben a megkereső állam ezt kéri. Ha a megkeresés nem teljesíthető ezen információk nyilvánosságra hozatala nélkül, a megkeresett állam erről tájékoztatja a megkereső államot, amely ezt követően határoz arról, hogy a megkeresést ennek ellenére is teljesíteni kell-e.

(5) A megkeresett állam válaszol a megkereső államnak a megkeresés teljesítése terén elért haladásra vonatkozó ésszerű kérdéseire.

(6) A megkeresett állam haladéktalanul tájékoztatja a megkereső államot a megkeresés teljesítésének eredményéről, és átadja a megkereső államnak a megkeresés teljesítésének eredményeként kapott tanúvallomásokat vagy tárgyakat, beleértve egy olyan személynek a megkereső állam jogszabályai alapján mentességre, cselekvőképtelenségre vagy kiváltságra való hivatkozását, akitől tanúvallomást kívánnak venni, vagy akitől valamilyen tárgyat kívánnak megszerezni. A megkeresett állam a nyilvántartások vagy iratok eredeti példányát, vagy indokolt esetben azok hitelesített másolatát adja át. Amennyiben egy megkeresés részben vagy egészben nem teljesíthető, a megkeresett állam tájékoztatja a megkereső államot ennek okairól.

11. cikk

A jogsegély megtagadásának okai

(1) A jogsegély megtagadható, ha a megkeresett állam úgy ítéli meg, hogy:

a) a megkeresés politikai bűncselekményre vagy politikai bűncselekménnyel összefüggő bűncselekményre vonatkozik;

b) a megkeresés teljesítése valószínűleg sértené a szuverenitását, a biztonságát, a közrendjét vagy más alapvető érdekét. E pont alkalmazásában a megkeresett államnak lehetősége van úgy tekinteni, hogy a megkereső állam jogszabályai értelmében halálbüntetéssel büntethető bűncselekményre, vagy – a IV. mellékletben említett valamely tagállam és Japán közötti viszonylatban – a megkereső állam jogszabályai értelmében életfogytig tartó börtönbüntetéssel büntethető bűncselekményre vonatkozó megkeresés teljesítése sértheti a megkeresett állam alapvető érdekeit, kivéve abban az esetben, ha a megkeresett állam és a megkereső állam megállapodik a megkeresés teljesítésének feltételeiről;

c) alapos indokkal feltételezhető, hogy a jogsegély iránti megkeresés célja az érintett személy ellen faji vagy etnikai származása, vallása, nemzetisége, politikai nézete vagy neme miatti vádemelés vagy büntetés, vagy hogy az érintett személy az említett okok bármelyike miatt hátrányos helyzetbe kerülhet;

d) azon nyomozásnak, vádemelésnek vagy egyéb büntetőeljárásnak – a bírósági eljárásokat is beleértve –, amely tekintetében a megkereső állam a jogsegély iránti megkeresést tette, olyan személy képezi a tárgyát, akit ugyanezen cselekményekért valamely tagállamban vagy Japánban már jogerősen elítéltek vagy felmentettek; vagy

e) a megkeresés nem felel meg e megállapodás követelményeinek.

(2) A megkeresett állam megtagadhatja a jogszabályai értelmében kényszerítő intézkedések alkalmazását megkövetelő jogsegélyt, ha úgy ítéli meg, hogy a megkereső államban nyomozás, vádemelés vagy egyéb eljárás – a bírósági eljárásokat is beleértve – tárgyát képező cselekmény a megkeresett állam jogszabályai alapján nem minősülne bűncselekménynek. A Japán és kettő, e megállapodás IV. mellékletében meghatározott tagállam közötti viszonylatban lehetőség van a jogsegély megtagadására, ha a megkeresett állam úgy ítéli meg, hogy a megkereső államban nyomozás, vádemelés vagy egyéb eljárás – a bírósági eljárásokat is beleértve – tárgyát képező cselekmény a megkeresett állam jogszabályai alapján nem minősülne bűncselekménynek.

(3) Banktitok miatt a jogsegély nem tagadható meg.

(4) A megkeresett állam a jogsegély e cikk szerinti megtagadása előtt konzultációt folytat a megkereső állammal, ha a megkeresett állam úgy ítéli meg, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén lehetőség van a jogsegély nyújtására. Ha a megkereső állam elfogadja e feltételeket, akkor azokkal összhangban kell eljárnia.

(5) A jogsegély megtagadása esetén a megkeresett állam tájékoztatja a megkereső államot a megtagadás okáról.

12. cikk

Költségek

(1) A megkereső állam és a megkeresett állam közötti eltérő megállapodás hiányában a megkeresés teljesítéséhez kapcsolódó valamennyi költség a megkeresett államot terheli.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek ellenére a megkereső államot terhelik az alábbiak:

a) a szakértő tanúk díjai;

b) a fordítás, tolmácsolás és átírás költségei;

c) személyeknek a 22. és 24. cikk szerinti utazásokkal kapcsolatos juttatásai és költségei;

d) a videokapcsolatok létesítésének költségei és a videokapcsolat megkeresett államban történő fenntartásának költségei; valamint

e) rendkívüli költségek,

amennyiben a megkereső állam és a megkeresett állam között nem született ettől eltérő megállapodás.

(3) Amennyiben egy megkeresés teljesítése rendkívüli költségekkel járna, a megkereső állam és a megkeresett állam konzultációt folytat annak meghatározása céljából, hogy milyen feltételekkel kerüljön sor a megkeresés teljesítésére.

13. cikk

A tanúvallomások, tárgyak vagy információk felhasználásának korlátozása

(1) A megkereső állam a megkeresésben szereplő nyomozáson, vádemelésen vagy egyéb eljárásokon – a bírósági eljárásokat is beleértve – kívül az e megállapodás alapján szolgáltatott vagy egyéb módon megszerzett tanúvallomásokat, tárgyakat vagy információkat, a személyes adatokat is beleértve, kizárólag a megkeresett állam előzetes hozzájárulásával használhatja fel. A megkeresett állam az előzetes hozzájárulás megadása során megszabhatja az általa megfelelőnek tartott feltételeket.

(2) A megkeresett állam kérheti, hogy az e megállapodás alapján szolgáltatott vagy egyéb módon megszerzett tanúvallomásokat, tárgyakat vagy információkat, a személyes adatokat is beleértve, bizalmasan kezeljék, illetve azokat csak az általa esetlegesen meghatározott egyéb feltételekre is figyelemmel használják fel. Ha a megkereső állam hozzájárul a bizalmas adatkezeléshez, illetve elfogadja a feltételeket, akkor azokkal összhangban kell eljárnia.

(3) Az államok különleges esetben, a tanúvallomások, tárgyak vagy információk – a személyes adatokat is beleértve – továbbításakor kérhetik, hogy az átvevő állam adjon tájékoztatást azok felhasználásáról.

14. cikk

Tárgyak szállítása, karbantartása és visszaszolgáltatása

(1) A megkeresett állam kérheti, hogy a megkereső állam a megkeresett állam által meghatározott feltételeknek – a harmadik feleknek az átadandó tárgyakhoz fűződő érdekei védelme tekintetében szükségesnek tartott feltételeket is beleértve – megfelelően gondoskodjon az e megállapodás alapján átadott tárgyak szállításáról és karbantartásáról.

(2) A megkeresett állam kérheti, hogy a megkereső állam a megkeresett állam által meghatározott feltételeknek megfelelően szolgáltassa vissza az e megállapodás alapján átadott tárgyakat, azoknak a megkeresésben megjelölt célra történő felhasználását követően.

(3) A megkereső állam az (1) vagy (2) bekezdés szerinti megkereséssel összhangban jár el. Ilyen megkeresés esetén a megkereső állam kizárólag a megkeresett állam előzetes hozzájárulásával vizsgálhatja meg a tárgyakat, ha a vizsgálat azokban kárt okoz vagy kárt okozhat.

15. cikk

Tanúvallomások felvétele

(1) A megkeresett állam felveszi a tanúvallomást. A megkeresett állam ennek érdekében szükség esetén kényszerítő intézkedéseket alkalmaz, ha a megkereső állam a megkeresett állam rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek a megkeresett állam jogszabályai értelmében ezen intézkedéseket indokolják.

(2) A megkeresett állam minden tőle telhetőt megtesz annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tanúvallomás felvételére irányuló megkeresésben meghatározott személyek jelen legyenek a megkeresés teljesítésénél, valamint hogy e személyek kikérdezhessék azt a személyt, akitől tanúvallomást kívánnak venni. Amennyiben a közvetlen kikérdezés nem engedélyezett, e személyek benyújthatják azokat a kérdéseket, amelyeket fel kell tenni annak a személynek, akitől tanúvallomást kívánnak venni.

(3) A tanúvallomást abban az esetben is fel lehet venni, ha egy olyan személy, akitől e cikk alapján tanúvallomást kívánnak venni, a megkereső állam jogszabályai alapján mentességre, cselekvőképtelenségre vagy kiváltságra hivatkozik, kivéve akkor, ha a megkeresés a megkereső állam által tett olyan nyilatkozatot tartalmaz, mely értelmében a mentességre, cselekvőképtelenségre vagy kiváltságra való hivatkozás esetén a tanúvallomást nem lehet felvenni.

16. cikk

Videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás

(1) Ha a megkeresett államban tartózkodó személyt a megkereső állam illetékes hatóságai tanúként vagy szakértő tanúként kívánják kihallgatni vagy meghallgatni, a megkeresett állam lehetővé teheti, hogy az említett illetékes hatóságok e személytől a tanúvallomást videokonferencia útján vegyék fel, ha a megkereső államban folytatott eljáráshoz szükség van e kihallgatásra vagy meghallgatásra. A megkereső és a megkeresett államok szükség esetén konzultációt folytatnak egymással a megkeresés teljesítése során esetlegesen felmerülő jogi, technikai vagy logisztikai nehézségek megoldásának elősegítése céljából.

(2) A megkereső állam és a megkeresett állam közötti eltérő megállapodás hiányában az alábbi szabályokat kell alkalmazni a videokonferencia útján történő kihallgatásra vagy meghallgatásra:

a) a megkeresett állam hatósága azonosítja a megkeresésben meghatározott, kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személyt, és e személyt felszólítja a megjelenésének elősegítésére;

b) a kihallgatást vagy meghallgatást a megkereső állam jogszabályai, valamint a megkeresett állam alapvető jogelvei szerint és közvetlenül a megkereső tagállam illetékes hatósága által, vagy annak irányításával kell lefolytatni;

c) a megkeresett állam hatóságának – szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt – a kihallgatás vagy meghallgatás során jelen kell lennie, és meg kell figyelnie azt. Abban az esetben, ha a megkeresett állam hatósága úgy ítéli meg, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás folyamán a megkeresett állam alapvető jogelvei sérülnek, azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás ezeknek az alapelveknek a betartásával folytatódjon;

d) a megkeresett állam a megkereső állam vagy a kihallgatni, illetve meghallgatni kívánt személy kérelmére szükség esetén gondoskodik arról, hogy a személynek tolmács álljon a rendelkezésére; valamint

e) a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy hivatkozhat a vallomástétel megtagadásának jogára, amelyet akár a megkereső, akár a megkeresett állam jogszabályai biztosítanak számára. A megkereső és a megkeresett állam hatóságai közötti megállapodás alapján a személy védelméhez szükséges egyéb intézkedések is elfogadásra kerülnek.

17. cikk

Tárgyak megszerzése

(1) A megkeresett állam megszerzi a tárgyakat. A megkeresett állam ennek érdekében szükség esetén kényszerítő intézkedéseket alkalmaz – a házkutatást és a lefoglalást is beleértve –, ha a megkereső állam a megkeresett állam rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek a megkeresett állam jogszabályai értelmében ezen intézkedéseket indokolják.

(2) A megkeresett állam minden tőle telhetőt megtesz annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tárgyak megszerzésére irányuló megkeresésben meghatározott személyek jelen legyenek a megkeresés teljesítésénél.

18. cikk

Bankszámlák

(1) A megkeresett állam ellenőrzi, hogy a bűnügyi nyomozás tárgyát képező természetes vagy jogi személyek a megkeresésben meghatározott bankokban rendelkeznek-e számlával vagy számlákkal, illetve van-e rendelkezésük ilyen számlák felett.

(2) A megkeresett állam továbbítja a meghatározott bankszámla-kimutatásokat, bankszámla-jelentéseket vagy a bankszámlákkal kapcsolatos egyéb iratokat, valamint a megkeresésben meghatározott vagy az (1) bekezdésnek megfelelően azonosított számlákon keresztül a meghatározott időszakban végrehajtott banki tranzakciókkal kapcsolatos kimutatásokat, továbbá a forrás vagy kedvezményezett számlák tekintetében meghatározott kimutatásokat, jelentéseket vagy egyéb iratokat.

(3) Az e cikkben meghatározott kötelezettségek csak abban az esetben alkalmazandók, ha az információk a számlákat kezelő bank birtokában vannak.

(4) A megkeresett állam az (1) és (2) bekezdésben említett megkeresés teljesítését a tárgyak megszerzésére irányuló megkeresésre érvényes feltételektől teheti függővé.

19. cikk

Személyek, tárgyak vagy helyek vizsgálata

(1) A megkeresett állam elvégzi a személyek, tárgyak vagy helyek vizsgálatát. A megkeresett állam ennek érdekében szükség esetén kényszerítő intézkedéseket alkalmaz, ha a megkereső állam a megkeresett állam rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek a megkeresett állam jogszabályai értelmében ezen intézkedéseket indokolják.

(2) A megkeresett állam minden tőle telhetőt megtesz annak lehetővé tétele érdekében, hogy a személyek, tárgyak vagy helyek vizsgálatára irányuló megkeresésben meghatározott személyek jelen legyenek a megkeresés teljesítésénél.

20. cikk

Személyek, tárgyak vagy helyek hollétének felderítése vagy azonosítása

A megkeresett állam minden tőle telhetőt megtesz a személyek, tárgyak vagy helyek hollétének felderítése vagy azonosítása érdekében.

21. cikk

A jogalkotó, közigazgatási, igazságügyi vagy helyi hatóságok birtokában lévő tárgyak átadása

(1) A megkeresett állam átadja a megkereső államnak a megkeresett állam jogalkotó, közigazgatási vagy igazságügyi hatóságainak, illetve helyi hatóságainak birtokában lévő és a nyilvánosság számára hozzáférhető tárgyakat.

(2) A megkeresett állam minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a megkeresett állam jogalkotó, közigazgatási vagy igazságügyi hatóságainak, illetve helyi hatóságainak birtokában lévő és a nyilvánosság számára nem hozzáférhető tárgyakat – a bűnügyi nyilvántartásokat is beleértve – a megkereső állam rendelkezésére bocsássa, ugyanolyan mértékben és feltételek mellett, ahogyan e tárgyak a saját nyomozó és vádhatóságai számára rendelkezésre állnának.

22. cikk

Iratok kézbesítése és személyek arról történő értesítése, hogy felszólítást kaptak

(1) A megkeresett állam kézbesíti a megkeresett államban tartózkodó személyek számára az olyan idézéseket vagy egyéb iratokat, amelyek értelmében az érintett személynek meg kell jelennie a megkereső állam illetékes hatósága előtt. A megkeresett állam értesíti az ezen állam területén tartózkodó személyt arról, hogy olyan felszólítást kapott, amely értelmében meg kell jelennie a megkereső állam illetékes hatósága előtt.

(2) Amennyiben a megkeresés olyan irat kézbesítésére vonatkozik, amely értelmében az érintett személynek meg kell jelennie a megkereső állam illetékes hatósága előtt, a megkeresett állam központi hatóságának a megkeresést a megjelenés tervezett időpontját megelőzően legalább ötven (50) nappal kézhez kell kapnia. A megkeresett állam sürgős esetben eltekinthet e követelménytől.

(3) Ha a megkereső államnak tudomása van arról, hogy a címzett nem érti azt a nyelvet, amelyen az (1) bekezdés szerint kézbesített vagy megküldött iratok vagy azok fordítása készült, akkor az iratokat – vagy legalább azok lényeges részeit – a megkereső államnak le kell fordítania arra a nyelvre is, amelyet a címzett megért.

(4) Az (1) bekezdés szerint kézbesített iratoknak tartalmazniuk kell egy nyilatkozatot, amelyből kitűnik, hogy a címzett az iratokkal kapcsolatos alapvető jogairól és kötelezettségeiről – amennyiben vannak ilyenek – a kiállító illetékes hatóságtól vagy a megkereső állam egy másik hatóságától kaphat felvilágosítást.

(5) Az iratok kézbesítésének eredményéről a 10. cikk (6) bekezdésével összhangban küldött tájékoztatás keretében a megkeresett állam bizonyítékként benyújtja az azon személy által aláírt és dátummal ellátott átvételi elismervényt, aki részére az iratot kézbesítették, vagy a megkeresett állam által arra vonatkozóan tett nyilatkozatot, hogy a kézbesítés megtörtént, feltüntetve a kézbesítés dátumát, helyét és módját. A megkeresett állam a megkereső állam megkeresése nyomán lehetőség szerint haladéktalanul tájékoztatja a megkereső államot a megkereső állam illetékes hatósága előtti megjelenésre az (1) bekezdés szerint felszólított vagy kötelezett személy által adott válaszról.

(6) A megkereső állam illetékes hatósága előtti megjelenésre az (1) bekezdés szerint felszólított vagy kötelezett azon személlyel szemben, aki nem jelenik meg az említett hatóság előtt, a megkereső államban emiatt – a megkeresés vagy a kézbesített vagy küldött iratok esetleges ezzel ellentétes rendelkezései ellenére – semmilyen szankció vagy kényszerítő intézkedés nem foganatosítható.

23. cikk

Biztosítéknyújtási eljárás

(1) A megkereső állam illetékes hatósága előtti megjelenésre a 22. cikk (1) bekezdése szerint felszólított vagy kötelezett személy:

a) az említett állam területén nem vehető őrizetbe, és személyes szabadságában nem korlátozható a személynek a megkeresett állam területéről történt elindulását megelőzően elkövetett cselekmény vagy kiszabott ítélet miatt; vagy

b) nem kötelezhető arra, hogy a megkeresésben szereplőtől eltérő nyomozás, vádemelés vagy egyéb eljárás – a bírósági eljárásokat is beleértve – keretében tanúvallomást tegyen, vagy segítséget nyújtson.

(2) Ha az (1) bekezdésben előírt biztosítéknyújtási eljárás nem garantálható, a megkereső állam az érintett személy megfelelő tájékoztatása érdekében ezt feltünteti a megkeresésben vagy a kézbesített iratokban, hogy a személy eldönthesse, hogy megjelenik-e a megkereső állam illetékes hatósága előtt.

(3) Az (1) bekezdésben előírt biztosítéknyújtási eljárás alkalmazása megszűnik, ha:

a) az érintett személy annak ellenére önként a megkereső állam területén maradt, hogy lehetősége volt elhagyni azt az attól a naptól számított tizenöt (15) egymást követő napon keresztül, amelytől az illetékes hatóság már nem tartott igényt a jelenlétére, vagy amelyen elmulasztotta a hatóság előtti megjelenést a tervezett időpontban; vagy

b) az érintett személy a megkereső állam elhagyását követően önként visszatér oda.

(4) Ha a megkereső államnak tudomása van arról, hogy az (1) bekezdésben előírt biztosítéknyújtási eljárás alkalmazása a (3) bekezdés a) vagy b) pontja értelmében megszűnt, a megkereső állam erről haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett államot, amennyiben a megkeresett állam igényt tart erre a tájékoztatásra, és azt a megkereső állam is szükségesnek tartja.

24. cikk

Fogva tartott személyek ideiglenes átadása

(1) A megkeresett államban fogva tartott olyan személyt, akinek vallomástétel céljából vagy egyéb bizonyítási célból szükség van a megkereső államban való jelenlétére, hozzájárulása esetén az említett célból ideiglenesen át kell adni a megkereső állam számára, ha a megkereső állam és a megkeresett állam erről megállapodik, és a megkeresett állam jogszabályai ezt lehetővé teszik.

(2) A megkereső állam őrizetben tartja az (1) bekezdés értelmében átadott személyt, ha a megkeresett állam nem ad ettől eltérő engedélyt.

(3) A megkereső állam az előzetes megállapodásnak vagy a megkereső állam és a megkeresett állam közötti egyéb megállapodásnak megfelelően haladéktalanul visszaszolgáltatja az átadott személyt a megkeresett állam számára.

(4) Az átadott személy számára a megkeresett államban letöltendő büntetés letöltésébe be kell számítani a megkereső államban fogvatartásban töltött időt.

(5) A megkereső állam számára e cikk értelmében átadott személy a megkereső államban a megkeresett állam részére történő visszaszolgáltatásáig a 23. cikk (1) bekezdésében előírt biztosítéknyújtási eljárásban részesül, kivéve, ha az érintett személy hozzájárul ahhoz, hogy a megkeresésben szereplőtől eltérő nyomozás, vádemelés vagy egyéb eljárás – a bírósági eljárásokat is beleértve – keretében tanúvallomást tegyen vagy segítséget nyújtson, a megkereső állam és a megkeresett állam pedig ebbe beleegyezik.

(6) Azon személlyel szemben, aki nem járul hozzá az e cikk értelmében történő átadásához, a megkereső államban emiatt – a megkeresés esetleges ezzel ellentétes rendelkezései ellenére – semmilyen szankció vagy kényszerítő intézkedés nem foganatosítható.

25. cikk

A jövedelem vagy az elkövetési eszközök befagyasztása vagy lefoglalása, illetve elkobzása

(1) A megkeresett állam a jogszabályai által biztosított kereteken belül jogsegélyt nyújt a jövedelem vagy az elkövetési eszközök befagyasztására vagy lefoglalására, illetve elkobzására vonatkozó eljárásokban.

(2) Az (1) bekezdésben említett vagyonelkobzás iránti megkereséshez csatolni kell a vagyonelkobzást elrendelő bíróság vagy más igazságügyi hatóság határozatát.

(3) A jövedelmet vagy az elkövetési eszközöket őrző megkeresett állam a jogszabályai által biztosított kereteken belül és az általa megfelelőnek tartott feltételek mellett a jövedelmet vagy az elkövetési eszközöket részben vagy egészben átadhatja a megkereső államnak.

(4) E cikk alkalmazása során a megkeresett állam jogszabályainak megfelelően tiszteletben kell tartani a jóhiszemű harmadik felek törvényes jogait és érdekeit.

26. cikk

Megkeresés nélküli információcsere

(1) A tagállamok és Japán az információszolgáltató állam jogszabályai által biztosított kereteken belül előzetes megkeresés nélkül is nyújthatnak egymásnak bűnügyekhez kapcsolódó információkat.

(2) Az információszolgáltató állam meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyeket az információkat átvevő államnak az információk felhasználásánál figyelembe kell vennie. Ebben az esetben az információszolgáltató állam előzetesen értesíti a megkereső államot a nyújtandó információ jellegéről és az alkalmazandó feltételekről. Az információt átvevő állam köteles betartani a feltételeket, ha elfogadja azokat.

27. cikk

Más jogi eszközökkel való kapcsolat

(1) E megállapodás egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg egyik államot sem abban, hogy más hatályos nemzetközi megállapodásokkal összhangban vagy az esetleg alkalmazandó nemzeti jogszabályai alapján jogsegélyt kérjen vagy nyújtson.

(2) E megállapodás egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg a tagállamokat és Japánt abban, hogy olyan nemzetközi megállapodásokat kössön, amelyek megerősítik, kiegészítik, kiterjesztik vagy kibővítik az abban foglalt rendelkezéseket.

28. cikk

Konzultációk

(1) A tagállamok és Japán központi hatóságai szükség esetén konzultációt folytatnak abból a célból, hogy megoldják a megkeresések teljesítésével kapcsolatos nehézségeket, és elősegítsék az e megállapodás szerinti jogsegély gyors és hatékony biztosítását, továbbá határozhatnak az e cél eléréséhez szükséges intézkedésekről.

(2) A Szerződő Felek adott esetben konzultációt folytatnak az e megállapodás értelmezése vagy alkalmazása kapcsán felmerülő kérdésekről.

29. cikk

Területi hatály

(1) E megállapodást Japán területére és az Európai Unió vonatkozásában az alábbi területekre kell alkalmazni:

a) a tagállamok területe, és

b) azon területek, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam felelős, vagy azon harmadik országok, amelyekkel kapcsolatban valamely tagállam a külkapcsolatok tekintetében egyéb kötelezettséggel rendelkezik, amennyiben erről a Szerződő Felek diplomáciai jegyzékváltás útján megállapodtak, és az érintett tagállam azt megfelelően megerősítette.

(2) E megállapodásnak valamely olyan területre vagy országra történő alkalmazását, amelyre az az (1) bekezdés b) pontjával összhangban került kiterjesztésre, bármelyik Szerződő Fél a másik Szerződő Félhez diplomáciai úton intézett írásbeli értesítéssel, hat hónapos felmondási idővel felmondhatja, amennyiben az érintett tagállam és Japán ezt megfelelően megerősítette.

30. cikk

A mellékletek jogállása

E megállapodás mellékletei a megállapodás szerves részét képezik. Az I., II. és III. melléklet módosítására írásban és a Szerződő Felek közös megegyezésével kerül sor, e megállapodás módosítása nélkül.

31. cikk

Hatálybalépés és felmondás

(1) E megállapodás az azon időpontot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Szerződő Felek diplomáciai jegyzékváltás útján értesítették egymást a megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső eljárásaik befejezéséről.

(2) E megállapodást a hatálybalépésének napján vagy azt követően küldött valamennyi jogsegély iránti megkeresésre alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy a megkereséshez kapcsolódó cselekményekre a hatálybalépés napját megelőzően, a hatálybalépés napján vagy azt követően került-e sor.

(3) E megállapodást bármelyik Szerződő Fél bármikor felmondhatja a másik Szerződő Félhez intézett írásbeli értesítés útján, és a felmondás az ilyen értesítés napját követő hat hónap elteltével lép hatályba.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a megállapodást.

KELT két eredeti példányban, angol és japán nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, és aláírták Brüsszelben, a 2009. év […] havának […]. napján és Tokióban, a 2009. év […] havának […]. napján. Ez a megállapodás elkészül bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven is, és a Szerződő Felek e nyelvi változatokat diplomáciai jegyzékváltás útján hitelesítik.

Az Európai Unió részéről *Japán részéről*

I. MELLÉKLET

A KÖZPONTI HATÓSÁGOK

A Szerződő Felek központi hatóságai az alábbi hatóságok:

Belga Királyság: Szövetségi Igazságügyi Szolgálat, nemzetközi bűnügyi együttműködési osztály.

Bolgár Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium.

Cseh Köztársaság:

— az ügy bíróság elé vitelét megelőzően (vagyis a büntetőeljárást megelőző szakaszban): a Cseh Köztársaság Legfőbb Ügyészsége, és

— az ügy bíróság elé vitelét követően (vagyis a büntetőeljárás szakaszában): a Cseh Köztársaság Igazságügyi Minisztériuma.

Dán Királyság: Igazságügyi Minisztérium.

Németországi Szövetségi Köztársaság: Szövetségi Igazságügyi Hivatal.

Észt Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium.

Írország: igazságügy-miniszter, a jogegyenlőségért és a jogalkotási reformért felelős miniszter vagy az általa kijelölt személy.

Görög Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium, az átláthatósággal és az emberi jogokkal foglalkozó osztály.

Spanyol Királyság: Igazságügyi Minisztérium, a nemzetközi jogi együttműködésért felelős aligazgatóság.

Francia Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium, a nemzetközi bűnügyi jogsegéllyel foglalkozó hivatal, büntetőügyi és közkegyelmi igazgatóság.

Olasz Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium, igazságügyi osztály – bűnügyi főigazgatóság.

Ciprusi Köztársaság: Igazságügyi és a Közrendért Felelős Minisztérium.

Lett Köztársaság:

— a büntetőeljárást megelőző nyomozás folyamán, a büntetőeljárásig: az állami rendőrség,

— a büntetőeljárást megelőző nyomozás folyamán, az ügy bíróság elé viteléig: a Legfőbb Ügyészség, és

— a büntetőeljárás folyamán: az Igazságügyi Minisztérium.

Litván Köztársaság:

— a Litván Köztársaság Igazságügyi Minisztériuma, és

— a Litván Köztársaság Legfőbb Ügyészsége.

Luxemburgi Nagyhercegség: Legfőbb Ügyész.

Magyar Köztársaság:

— Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, valamint

— Legfőbb Ügyészség.

Máltai Köztársaság: Legfőbb Ügyészség.

Holland Királyság: az Igazságügyi Minisztérium Hágában.

Osztrák Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium.

Lengyel Köztársaság:

— a büntetőeljárást megelőző szakaszban: a Nemzeti Főügyészség,

— a büntetőeljárás folyamán: az Igazságügyi Minisztérium.

Portugál Köztársaság: Legfőbb Ügyészség.

Románia: Igazságügyi és az Állampolgári Jogokért Felelős Minisztérium, együttműködési főigazgatóság,a nemzetközi joggal és szerződésekkel foglalkozó igazgatóság, a büntetőügyekben folytatott nemzetközi igazságügyi együttműködéssel foglalkozó osztály.

Szlovén Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium, a nemzetközi együttműködéssel és nemzetközi jogsegéllyel foglalkozó igazgatóság.

Szlovák Köztársaság:

— a büntetőeljárást megelőző szakaszban: a Legfőbb Ügyészség,

— a büntetőeljárás szakaszában: az Igazságügyi Minisztérium,

— az átvételhez: az Igazságügyi Minisztérium.

Finn Köztársaság: Igazságügyi Minisztérium.

Svéd Királyság: Igazságügyi Minisztérium.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága: Belügyminisztérium (az Egyesült Királyság központi hatósága), Őfelsége bevételi és vámszolgálata, Főügyészség.

Japán: Az igazságügy-miniszter és a Nemzeti Közbiztonsági Bizottság, illetve az általuk kijelölt személyek.

II. MELLÉKLET

Tekintettel e megállapodás 6. cikkére, az e megállapodás szerinti, jogsegély iránti megkeresések kezdeményezése tekintetében az államok jogszabályai alapján illetékes hatóságok az alábbiak:

Belga Királyság: igazságügyi hatóságok: értendő ezalatt a bírói karnak az igazságszolgáltatásért felelős tagjai, valamint a vizsgálóbírák és az ügyészség tagjai.

Bolgár Köztársaság: a büntetőeljárások tárgyalást megelőző szakasza esetében a Bolgár Köztársaság Legfelsőbb Semmítőszék Ügyészségi Hivatala, tárgyalási szakaszban lévő büntetőeljárások esetén a Bolgár Köztársaság bíróságai.

Cseh Köztársaság: a Cseh Köztársaság főügyészei és bíróságai.

Dán Királyság:

— a kerületi bíróságok, a fellebbviteli bíróságok és a legfelsőbb bíróság,

— ügyészségi osztály, amely magában foglalja az alábbiakat:

  — Igazságügyi Minisztérium,

  — Főügyész,

  — ügyész, és

  — rendőrparancsnokok.

Németországi Szövetségi Köztársaság:

— Szövetségi Igazságügyi Minisztérium,

— Szövetségi Bíróság, Karlsruhe,

— a Szövetségi Bíróság legfőbb ügyésze, Karlsruhe,

— Szövetségi Igazságügyi Hivatal,

— Baden-Württemberg Igazságügyi Minisztériuma, Stuttgart,

— Bajor szabadállam Igazságügyi és Fogyasztóvédelmi Minisztériuma, München,

— Berlin város tartományi minisztériumának igazságügyi osztálya, Berlin,

— Brandenburg tartomány Igazságügyi Minisztériuma, Potsdam,

— Bréma Szabad Hanzaváros igazság- és alkotmányügyi minisztere, Bréma,

— Hamburg Szabad és Hanzaváros igazságügyi hatósága, Hamburg,

— Hessen Igazságügyi Minisztériuma, az integrációért és Európáért felelős osztály, Wiesbaden,

— Mecklenburg-Elő-Pomeránia Igazságügyi Minisztériuma, Schwerin,

— Alsó-Szászország Igazságügyi Minisztériuma, Hannover,

— Észak-Rajna-Vesztfália tartomány Igazságügyi Minisztériuma, Düsseldorf,

— Rajna-Pfalz tartomány Igazságügyi Minisztériuma, Mainz,

— a Saar-vidék Igazságügyi Minisztériuma, Saarbrücken,

— Szászország Igazságügyi Minisztériuma, Drezda,

— Szász-Anhalt tartomány Igazságügyi Minisztériuma, Magdeburg,

— Schleswig-Holstein Igazságügyi, Esélyegyenlőségi és Integrációs Minisztériuma, Kiel,

— Türingia Igazságügyi Minisztériuma, Erfurt,

— regionális fellebbviteli bíróságok,

— regionális bíróságok,

— helyi bíróságok,

— a regionális fellebbviteli bíróságok főügyésze,

— a regionális bíróságok főügyészei,

— a nemzetiszocialista bűntettek kivizsgálásáért felelős tartományi igazságügyi hatóság központi hivatala, Ludwigsburg,

— Szövetségi Bűnügyi Rendőrségi Hivatal,

— a német vámügyi nyomozószolgálat központi hivatala.

Észt Köztársaság: bírák és ügyészek.

Írország: Főügyész.

Görög Köztársaság: a Fellebbviteli Bíróság Főügyészsége.

Spanyol Királyság: büntetőbírósági bírák, valamint főügyészek.

Francia Köztársaság:

— a büntetőbíróságok első elnökei, elnökei, tanácsosai és bírái,

— ugyanezen bíróságok vizsgálóbírái,

— ugyanezen bíróságok főügyészségének tagjai, nevezetesen:

  — a legfőbb ügyészek,

  — a legfőbb ügyészek helyettesei,

  — legfőbb ügyész-jelöltek,

  — főügyészek és főügyészjelöltek,

  — rendőrségi törvényszéki főügyészek képviselői, valamint

  — katonai törvényszéki főügyészek.

Olasz Köztársaság:

Ügyészek:

— főügyész,

— főügyészhelyettes,

— katonai főügyész,

— katonai főügyészhelyettes,

— legfőbb ügyész,

— főügyészhelyettes,

— legfőbb katonai ügyész,

— katonai főügyészhelyettes.

Bírák:

— békebíró,

— vizsgálóbíró,

— az előzetes meghallgatások bírája,

— rendes bíróság,

— katonai bíróság,

— esküdtszék,

— fellebbviteli bíróság,

— fellebbviteli esküdtbíróság,

— katonai fellebbviteli bíróság,

— semmítőszék.

Ciprusi Köztársaság:

— a Köztársaság legfőbb ügyésze,

— a rendőrség igazgatója,

— a Vámigazgatási és Jövedéki Hivatal igazgatója,

— a pénzmosás elleni egység (M.O.K.A.S.) tagjai, valamint

— bármely más hatóság vagy személy, amelynek vagy akinek jogában áll nyomozást vagy vádemelést és vádképviseletet lefolytatni a Ciprusi Köztársaság területén.

Lett Köztársaság: nyomozók, ügyészek és bírák.

Litván Köztársaság: bírák és ügyészek.

Luxemburgi Nagyhercegség: igazságügyi hatóságok: értendő ezalatt a bírói karnak az igazságszolgáltatásért felelős tagjai, valamint a vizsgálóbírák és az ügyészségi osztály tagjainak vizsgálatáért felelős tagjai.

Magyar Köztársaság: ügyészségek és bíróságok.

Máltai Köztársaság:

— Törvényszéki Bíróság,

— Fiatalkorúak Bírósága,

— Büntetőjogi Bíróság és Büntetőjogi Fellebbviteli Bíróság

— legfőbb ügyész,

— legfőbbügyész-helyettes,

— a Legfőbb Ügyészség bírósági tisztségviselői, és

— a bírák.

Holland Királyság: a bíróságok igazságszolgáltatásért felelős tagjai, a vizsgálóbírók és a Főügyészség tagjai

Osztrák Köztársaság: bíróságok és ügyészek.

Lengyel Köztársaság: ügyészek és bíróságok.

Portugál Köztársaság: a nyomozati szakaszban ügyészi hivatalok, vizsgálóbírák és büntetőbírák.

Románia: bíróságok és a bíróságok ügyészi hivatalai.

Szlovén Köztársaság:

— helyi bírósági bírák,

— vizsgálóbírák,

— kerületi bírák,

— felsőbb bírák,

— legfelsőbb bírósági bírák,

— alkotmánybírósági bírák,

— kerületi ügyészi hivatalnok,

— felsőbb ügyészi hivatalnok,

— legfőbb ügyészek.

Szlovák Köztársaság: bírák és ügyészek.

Finn Köztársaság:

— Igazságügyi Minisztérium,

— Bíróság, Fellebbviteli Bíróság és Legfelsőbb Bíróság,

— ügyészek,

— rendőri hatóságok, vámhatóságok, valamint határőrök – előzetes bűnügyi nyomozói hatósági mivoltukban az Előzetes Bűnügyi Nyomozási Törvény alapján indított büntetőeljárásokban.

Svéd Királyság: bíróságok és ügyészek.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága: bíróságok és ügyészek.

Japán:

— bíróságok,

— elnöklő bírák,

— bírák,

— főügyészek,

— főügyészhelyettesek, és

— az igazságügyi rendészet tisztviselői.

III. MELLÉKLET

Tekintettel e megállapodás 9. cikkére, a tagállamok és Japán az alábbi nyelveket fogadják el:

Belga Királyság: holland, francia és német valamennyi esetben és angol a sürgős esetekben.

Bolgár Köztársaság: bolgár valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Cseh Köztársaság: cseh valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Dán Királyság: dán valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Németországi Szövetségi Köztársaság: német valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Észt Köztársaság: észt és angol valamennyi esetben.

Írország: angol és ír valamennyi esetben.

Görög Köztársaság: görög valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Spanyol Királyság: spanyol valamennyi esetben.

Francia Köztársaság: francia valamennyi esetben.

Olasz Köztársaság: olasz valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Ciprusi Köztársaság: görög és angol valamennyi esetben.

Lett Köztársaság: lett valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Litván Köztársaság: litván valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Luxemburgi Nagyhercegség: francia és német valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Magyar Köztársaság: magyar valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Máltai Köztársaság: máltai valamennyi esetben.

Holland Királyság: holland valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Osztrák Köztársaság: német valamennyi esetben és angol sürgős esetekben.

Lengyel Köztársaság: lengyel valamennyi esetben.

Portugál Köztársaság: portugál valamennyi esetben és angol vagy francia sürgős esetekben.

Románia: román, angol vagy francia valamennyi esetben. Hosszabb dokumentumok tekintetében Románia fenntartja magának a jogot, hogy bármely konkrét esetben román nyelvű fordítást kérjen vagy ilyet készíttessen a megkereső állam költségén.

Szlovén Köztársaság: szlovén és angol valamennyi esetben.

Szlovák Köztársaság: szlovák valamennyi esetben.

Finn Köztársaság: finn, svéd és angol valamennyi esetben.

Svéd Királyság: svéd, dán és norvég valamennyi esetben, kivéve, ha a kérelemmel foglalkozó hatóság az adott esetben másként rendelkezik.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága: angol valamennyi esetben.

Japán: japán valamennyi esetben és angol sürgős esetben. Ugyanakkor Japán fenntartja azon jogát, hogy egyes sürgős esetekben japán nyelvű fordítást kérhessen azon kérelmező államtól, amely e melléklet alapján nem fogad el angol nyelvű fordítást.

IV. MELLÉKLET

A megállapodás 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával kapcsolatban, az ugyanezen pontban említett „egy tagállam” a Portugál Köztársaság.

A megállapodás 11. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatban, az ugyanezen bekezdésben említett „két tagállam” az Osztrák Köztársaság és a Magyar Köztársaság.